धारास्वनोद्गारिदरीमुखोऽसौ शृङ्गाग्रलग्नाम्बुद सर्गः १३
वप्रपङ्कः। वभ्राति मे बन्धुरगात्रिचक्षुर्दृप्तः ककुद्मा
निव चित्रकूटः॥४७॥ एषा प्रसन्नस्तिमितप्रवाहा
सरिद्विदूरान्तरभावतन्वी। मन्दाकिनी भाति नगो
पकण्ठे मुक्तावली कण्ठगतेव भूमेः ॥४८॥

धारेति हे बन्धुरगात्रि उन्नतानतशरीरे असौ चित्र
कूटो नाम पर्व्वतो मे मम चक्षुर्नेत्रं वभ्राति स्वासक्तं करोति
किं०चित्रं धारया नैरन्तर्य्येण स्वनोद्गारिणी शब्दजनिका दरी
गुहामुखमिव यस्य सः पुं० किं० चिं शृङ्गस्य शिखरस्याग्रे लग्नो
ऽम्बुदे मेघोवप्रपङ्को वप्रक्रीडासक्तकर्दम इव यस्य सः क इव
दृप्तो गर्वितः ककुद्मान् वृषभ इव वृषभपक्षे दरीव मुख
मिति शृङ्गं विषाणमिति अम्बुद इव वप्रपङ्क इति च
व्याख्येयं॥४७॥ एषेति। एषा मन्दाकिनी तदाख्या सरिन्नदी
नगस्य चित्रकूटपर्व्वतस्योपकण्ठे समीपे भाति शोभते किं०
मन्दां प्रसन्नः स्वच्छस्तिमितो निश्चलश्च प्रवाहो यस्याः सा
पु० किं० मं विशेषेण दूरस्यान्तरस्य मध्यवर्त्यवकाशस्य भावेन
सत्त्वेन तन्वी सूक्ष्मत्वेन ज्ञायमाना केव भूमेः पृथिव्याः कण्ठं
गताप्राप्ता मुक्तानां मौक्तिकानामावली पङ्क्तिरिव॥४८॥